

[Peter Nielsen.]

Nej, de har dér fået den samme behandling som alle andre skatteborgere; de har trukket deres driftsomkostninger fra; derved fremkom deres skattepligtige indkomst. Det er de penge, der kom her til Danmark, og det er dem, der beskattes og altså kun, skal vi sige for en fjerdedels vedkommende.

Jeg er ked af det, hvis man har opfattet udtrykket trænerne således, at jeg skulle have brugt ordet i nedsættende betydning over for disse fiskere. Ethvert menneske, det er da klart, må trænerne sin sag, så længe han kan se, han kan få fordel af det, men når fiskerne har gjort dette, kan man ikke stå og bebrejde den højtærede finansminister, at sagen har været så længe, for den har været så længe, bl. a. også fordi det ikke var muligt at få de fornødne oplysninger fra fiskerne i landsskatteretten.

Man siger nu, at man holder sig tilbage til det øjeblik, da pengene skal betales. Ja men kan det være rigtigt, at man holder sig tilbage, så længe sagen er under pådømmelse, og til kendelsen falder i landskatteretten? Den principielle kendelse faldt i 1957. Så er spørgsmålet, om man kan anvende det udtryk, at nu er skattepligten konstateret. Nu er der så tale om lempelser, om at lade nåde gå for ret, om man vil, vel navnlig ud fra betragtningen af, under hvilken form pengene var indtjent. Men så er det egentlig ejendommeligt, at det ærede medlem i 5 år har holdt sig i ro og først nu begynder at aktionere i folketinget.

Man siger: ja men vi rejser ikke den enkelte skattesag, vi rejser en sag for en kreds af borgere, her altså for 102. Ja men det ændrer jo ikke ved det principielle. Hvis en folketingsmand får henvendelse fra en kreds af borgere, måske 10 eller 12, der under en eller anden form er kommet i klemme i vore skattelove, så kan han rejse sagen her i folketinget, og så kommer vi til at sidde her som den fjerde skatteinstans.

Jeg kan bare nævne et eksempel — der er også andre. Grønland er jo skattemæssigt et udland, og dér har vi det besynderlige forhold, at de gifte Grønlandsarbejdere er skattepligtige, fordi de har bevaret deres bopæl her i Danmark, medens de ugifte ikke er det. Det er også en forskelsbehandling, og det er ganske klart, at hvis vi vedtager

dette forslag, så kommer disse Grønlandsarbejdere med det samme. Jeg skal ikke opfordre andre til at komme, men der kan nævnes mange andre kategorier.

Det, jeg er gået ind for, er, at vi hellere må fjerne ondets rod og få ændret loven virkelig i stedet for at begynde at sidde og administrere her. Det er meget godt at sige — men mon det nu ikke er for meget partipolitisk agitation — at det var en socialdemokratisk finansminister, der sendte opkrævningerne ud. Ja men mener man da virkelig, at når en venstrefinansminister rejser et skattekrav og det anerkendes ved alle retsinstanser, så skal en socialdemokratisk finansminister svigte sin pligt og sige: skatten skal ikke opkræves. Nej, selvfølgelig må der en ordning på forholdene. Han har lov at vente efter skattelovens § 37, og det tror jeg, jeg tør sige, at det har alle ministre på række gjort.

Der er, synes jeg, fra den højtærede finansminister et fint tilbud nu om at eftergive skatten for dem, der lagde krop til i England. Det kan vi udmærket godt. Der er mange steder i vor skattelovgivning tale om fysisk tilstedeværelse, når en skattepligt skal konstateres, og det kan vi udmærket godt med fuld føje gøre her, i hvert fald hvis det ærede medlem hr. Foged fastholder, at de må skam være stillet ens over for loven, hvad enten de har været her i Danmark eller i England. Ja men så er jo hele hans argumentation — som jeg er enig i — at vi skal tage hensyn til de folk, fordi de udførte det gode arbejde i England, fuldkommen faldet til jorden.

Jeg er tilfreds med det løfte, den højtærede finansminister har givet, og jeg kan garantere en velvillig og god udvalgsbehandling fra mit parti; men visse principielle ting kan vi ikke sætte over styr, vi har jo også et ansvar over for landets øvrige skatteborgere.

Kirkegaard: I mit første indlæg gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på, at de betragtninger, jeg fremsatte om disse kutteres rentabilitet, alene var fremsat på baggrund af de oplysninger, som foreligger for mig i den redegørelse, jeg har modtaget fra Esbjerg Fiskeriforening. De tal, jeg har opgivet, skal nok være i overensstemmelse med dens tal, men hvis de er forkerte, så er den konklusion, jeg kom til, selvfølgelig også forkert.